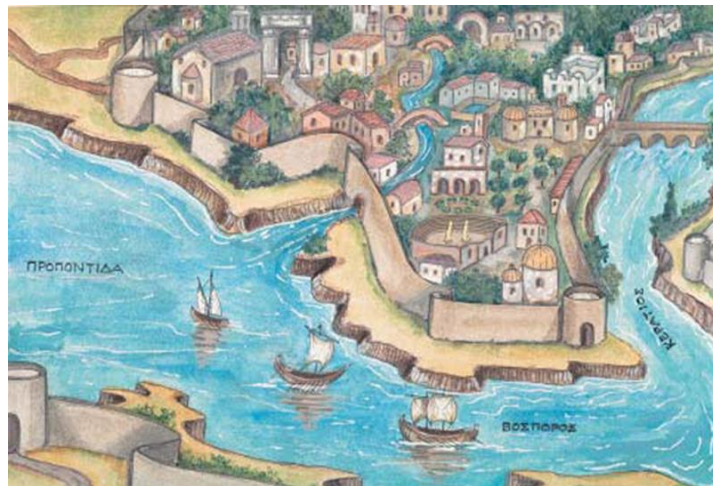

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ – ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

1. Από τη Ρώμη στη Νέα Ρώμη

Η Κωνσταντινούπολη χτίστηκε σε επτά οχυρωμένους από τη στεριά λόφους, οι οποίοι «κατέβαιναν» ομαλά ως τη θάλασσα της Προποντίδας, του Βοσπόρου και του Κεράτιου κόλπου.

Δείτε στους συνδέσμους: <http://photodentro.edu.gr/v/item/ds/8521/9126>
<http://photodentro.edu.gr/v/item/ds/8521/11115>

Α. Η γεωγραφική θέση του Βυζαντίου

«Ο τόπος όπου κατοικούν οι Βυζάντιοι είναι εξαιρετικά πλεονεκτικός από την άποψη της θάλασσας, γιατί τους χαρίζει ασφάλεια και πλούτο, όσο καμιά άλλη χώρα του γνωστού κόσμου. Βρίσκεται ακριβώς στην είσοδο του Εύξεινου Πόντου, έτσι που μήτε να εισπλεύσουν σ' αυτόν, μήτε να εκπλεύσουν είναι δυνατό οι έμποροι χωρίς την άδεια των Βυζαντιών. Ο Εύξεινος Πόντος έχει πολλά από τα χρήσιμα για τη ζωή των άλλων ανθρώπων προϊόντα και όλα αυτά τα εξουσιάζουν οι Βυζάντιοι. Τα μειονεκτήματα της πόλης όμως από τη μεριά της στεριάς είναι τα παρακάτω. Επειδή η Θράκη περικυκλώνει τη χώρα τους από τη μια θάλασσα ως την άλλη, οι Βυζάντιοι είναι σε συνεχή πόλεμο με τους Θράκες. Έχουν μια χώρα ευφορότατη, όταν όμως την καλλιεργήσουν και έρθει ο καιρός των άφθονων και εκλεκτών καρπών, φτάνουν οι Θράκες που άλλο μέρος της σοδειάς τους το καταστρέφουν και άλλο το παίρνουν μαζί τους».

Πολύβιος, Ιστορίες

- Ποια η σημασία της μεταφοράς της πρωτεύουσας στο Βυζάντιο;

Τμήμα των τειχών της Κωνσταντινούπολης από το μέρος της στεριάς, όπως είναι σήμερα.

Β. Θρύλοι για το χτίσιμο της Πόλης

«Όταν ο Κωνσταντίνος αποφάσισε να κάμει τη νέα πρωτεύουσα, δε διάλεξε αμέσως το Βυζάντιο. Η προσοχή του στράφηκε πρώτα στην Τροία, την πόλη του Αινεία, ο οποίος, όπως λέει η παράδοση, είχε έρθει από εκεί στην Ιταλία και θεμελίωσε τη Ρωμαϊκή πολιτεία. Ενώ όμως βρισκόταν στην Τροία και ρύθμιζε τα όρια της μελλοντικής πόλης, κάποιο βράδυ παρουσιάστηκε στο όνειρό του ένας άγγελος και τον προέτρεψε να διαλέξει μια άλλη τοποθεσία για την πρωτεύουσά του. Μετά από αυτό ο Κωνσταντίνος διάλεξε τελικά το Βυζάντιο».

Σωζομενός, Εκκλησιαστική Ιστορία

Γ. Μια παράδοση για την κτίση της Κωνσταντινούπολης

Ο Κωνσταντίνος θέλοντας να ορίσει την έκταση του τείχους της πόλης, προχωρούσε κρατώντας στο χέρι το δόρυ. Κι επειδή φάνηκε σ' εκείνους που τον ακολουθούσαν, ότι καθόριζε όρια πολύ πιο μεγάλα απ' ό,τι χρειαζόταν, τον πλησίασε κάποιος και τον ρώτησε «ως πού δέσποτα;» Κι εκείνος του αποκρίθηκε καθαρά «ως που να σταματήσει αυτός που προχωρεί μπροστά μου», κάνοντας έτσι φανερό ότι μια ουράνια δύναμη βιάδιζε μπροστά του και τον οδηγούσε τι να κάνει.

Φιλοστόργιος, Εκκλησιαστική Ιστορία

Δ. Το διάταγμα των Μεδιολάνων

«Εμείς, ο Αύγουστος Κωνσταντίνος και ο Αύγουστος Λικίνιος συναντηθήκαμε στο Μεδιόλανο και αφού σκεφτήκαμε καθαρά και σωστά αποφασίσαμε:

Να δώσουμε στους χριστιανούς και σε όλους τους άλλους την ελευθερία ν' ακολουθούν τη θρησκεία που θέλουν, ώστε οποιαδήποτε θεότητα κι οποιαδήποτε ουράνια δύναμη υπάρχει να είναι ευνοϊκή σ' εμάς και σε όσους βρίσκονται κάτω από την εξουσία μας.

Να μην εμποδίζεται κανείς απολύτως να ασπάζεται τη θρησκεία και τη λατρεία των χριστιανών και καθένας να μπορεί ν' αφιερώνεται στη θρησκεία που νομίζει ότι του ταιριάζει καλύτερα.»

Ευσέβιος, Εκκλησιαστική Ιστορία

- **Το διάταγμα της ανεξιθρησκίας εξακολουθεί να είναι επίκαιρο και στην εποχή μας;**

Ο Κωνσταντίνος σε νόμισμα της εποχής